

5) слабка обізнаність населення з механізмами фінансового обману, вікітна поведінка тощо [3, с. 211].

Тобто, можемо констатувати, що на сьогодні дуже багато детермінуючих факторів у сфері житлової нерухомості.

Таким чином, дійшли висновку, що в даній галузі господарювання може бути надзвичайно багато різноманітних факторів, що детермінують злочинність і сприяють вчиненню все нових і нових злочинів, особливо це стосується шахрайств з житловою нерухомістю, а тому дослідження детермінантів злочинності в сфері житлової нерухомості має важливе практичне значення для запобігання злочинності в даній сфері в майбутньому.

Список використаних джерел

1. Дикий О. В. Кримінологічні засади вивчення і попередження злочинів у сфері обороту житлової нерухомості в Україні [Текст] : автореферат... канд. юрид. наук, спец.: 12.00.08 — кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право / Дикий О. В. — Одеса : Нац. ун-т "Одеська юридична академія", 2015. — 20 с.
2. Дикий О. В. Недосконалість законодавчого регулювання відносин у сфері обороту житлової нерухомості в Україні як фактор породження і самовідтворення злочинності у вказаній сфері / О. В. Дикий // Молодий вчений. — 2016. — № 1(2). — С. 40-43.
3. Чернишов Г.М. Особливості детермінації шахрайства у сфері фінансування будівництва житла / Г.М. Чернишов // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія "Юридичні науки". — Випуск 6-1, Т. 3. — Херсон. — 2014. — С. 209-213.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Дикий О. В.

Свічка Валерія Валеріївна

студентка 4 курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

COMMUNITY POLICING: НОВА КОНЦЕПЦІЯ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ

Гострим питанням сьогодення залишається реформування діяльності органів охорони правопорядку. Одним із найважливіших напрямків у реформуванні правоохоронних органів є розвиток партнерських відносин між Національною поліцією України та населенням на засадах довіри, прозорості, взаєморозуміння і взаємодопомоги у протидії злочинності. Таку взаємодію називають англійським

терміном Community Policing (CoP). Community Policing – це постійна співпраця поліції з населенням та місцевою владою. А головна мета такої взаємодії – створення спільного безпечного простору. Тому сьогодні досить актуальним є аналіз ефективності дії Концепції CoP з протидії злочинності в Україні.

Деякі аспекти дослідження взаємодії правоохоронних органів з населенням як протидію злочинності вивчали такі науковці та практики як В.М. Бесчастний, О.С. Проневич, О. І. Безпалова.

У XX-XXI століттях, на зміну традиційній професійній моделі правоохоронної діяльності, з'явилася модель правоохоронної діяльності, заснованої на принципі постійної комунікації, де: поліція та населення разом відповідають за безпеку; поліція реагує на місцеві потреби й вимоги, які визначає громада; спілкування між населенням і поліцією є ефективним, яке приносить відповідні результати; підхід до вирішення кожної з місцевих проблем є індивідуальним; співпраця спрямована на попередження правопорушень і створення плану запобіжної діяльності.

Ядром моделі Community Policing виступають партнерські відносини між поліцією та громадою. Тому Community Policing являє собою модель «проактивної поліцейської діяльності», орієнтованої на превенцію правопорушень у співпраці з місцевою громадою, на відміну від «реактивної поліцейської діяльності», яка орієнтована виключно на реагування на вже вчинені правопорушення [3, с. 600-606].

Згідно ст. 11 Закону України «Про національну поліцію», критерієм оцінки роботи Національної поліції є рівень довіри населення. Адже саме при встановленні партнерських і заснованих на довірі відносин поліцейський може належним чином виконувати свої завдання й надавати поліцейські послуги щодо: забезпечення публічної безпеки й порядку; охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства й держави; протидії злочинності; надання в межах, визначених законом, допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [1].

Важливим кроком у реформуванні правоохоронних органів є ухвалення Стратегії розвитку системи Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22.10.2014 р. № 1118-р. Реалізація цієї Стратегії заснована на принципах Community Policing, а саме: – забезпечення дотримання прав людини і основних свобод як головної цінності в діяльності органів системи МВС та реалізації органами системи МВС своїх функцій, керуючись потребами людини, удосконалення форм і способів демократичного суспільного контролю над органами системи МВС, відкритість і прозорість процесів підготовки й прийняття публічних рішень у системі МВС, тісна співпраця з територіальними громадами і суспільством у цілому, створення механізмів партнерства з інститутами громадянського суспільства та

розвиток соціальної компетентності і системи зворотного зв'язку з населенням. Безсумнівно, головний очікуваний результат реалізації цієї Стратегії полягає у підвищенні спроможностей органів системи МВС у протидії злочинності [2].

Сьогодні, громадське суспільство в Україні, на відміну від країн східної Європи, виступає в ролі пасивного споживача по забезпеченню його безпеки, але настав час для переходу від споживання до активного соціального партнерства з правоохоронними органами. Таким чином, населення має не просто спостерігати за роботою поліції, а відкликатися на пропозиції поліції, відчувати приналежність до загальнонаціональної справи — створення безпечних умов життя.

Також, для налагодження відповідного взаємозв'язку громади та поліції, вживається низка заходів. Поліцейські проводять індивідуальні та загальні виховні й правові бесіди, відкриті лекції та прес-конференції на зборах міської або селищної ради. Під час таких заходів поліцейські здійснюють інформування населення про стан боротьби зі злочинністю, пропагують правові знання, налагоджують живий діалог для задоволення потреб населення та покращення ефективності виконання поліцією своїх функцій. Тобто, можна виділити основні форми реалізації концепції Community Policing: соціологічні дослідження з приводу довіри до поліції; діалогові групи за участю поліції, представників органів місцевого самоврядування, шкіл, ЗМІ, громадських організацій, адміністративних установ; тренінги, лекції для працівників відділу поліції та представників громади; просвітницькі заходи, що стосуються співпраці поліції та мешканців громади, профілактики злочинів, забезпечення особистої безпеки та збереження майна; друкована продукція та ін. Все це максимізує можливості щодо налагодження взаємозв'язку між конкретними мешканцями території та поліцейськими з метою протидії злочинності.

Проте, значною проблемою нашої країни залишається завоювання довіри суспільства поліцією. Оскільки довіра сприяє контакту із суспільством, а він є основою взаємодії суспільства та поліції у сфері протидії злочинності, існує необхідність формування авторитету поліції. Для цього працівники поліції повинні ставитись до громадян з повагою, дотримуватися правил етики, обов'язково підтримувати позитивний імідж правоохоронних органів, тобто підвищувати рівень професійної компетентності, вивчати провідний зарубіжний досвід участі громадськості в поліцейській діяльності та адаптувати його в Україні, а найголовніше вчасне сповіщення громадян про тенденції злочинності та найбільш серйозні ризики.

В світлі реформ, які мають місце в Україні, Community Policing є надзвичайно важливим напрямом, розвиток і реалізація якого позитивно позначиться на усіх сферах життя суспільства. Впровадження превентивних методів роботи поліції є можливими лише за співпраці різних

груп суспільства з поліцією. Співпраця з населенням щодо виявлення і вирішення місцевих проблем та здійснення охорони громадського порядку є необхідною умовою протидії злочинності. Здійснення поліцією функції соціального обслуговування та протидії правопорушень є пріоритетом діяльності поліції. Слід максимально запровадити принцип партнерської взаємодії, що передбачає не тільки інформування населення, а і налагодження ефективного зворотного зв'язку, проведення відповідної роз'яснювальної роботи, встановлення громадського контролю за діяльністю Національної поліції. Отже, в важких умовах, які склалися для України, втілення й дотримання на практиці партнерських відносин між громадськістю та поліцією стане ефективним інструментом протидії злочинності, та як наслідок покращення рівня життя населення й іміджу держави на міжнародній арені.

Список використаних джерел

1. Про Національну поліцію: закон України від 02 липня 2015 р. № 580-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
2. Стратегія розвитку системи Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року // Міністерство внутрішніх справ України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://mvs.gov.ua/ua/pages/strategiya_2020.htm
3. Проневич О.С. Німецька та польська моделі партнерської взаємодії поліції та населення на локальному рівні / О.С. Проневич // Форум права. – 2011. – № 4. – С. 600–606.

Ключові слова: Community Policing, протидія злочинності, правоохоронна діяльність, СоР.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Дикий О. В.

***Силко Катерина Володимирівна,
Артьомов Олександр Сергійович***

студенти 4 курсу, 1 потоку, 3 групи
Національного університету «Одеська юридична академія»

ДИФУЗИЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ: КРИМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Поняття дифузії відповідальності є одним із мало розроблених питань в кримінології. Підґрунтям для дослідження дифузії відповідальності можна вважати так званий «ефект свідка» або